

Direcția și Administrația
Cfr. General Cernat
No. 29
Găndirea (Română)
Director
Avocat HAMDI NUSRET

HALK (POPORUL)

ANUL II No. 13

ORGAN de APARARE ai INTERESELOR MUSULMANE

20 Februarie 1937

SELAMETLÂK

Problema emigrării Muslimilor din Dobrogea noastră nu se pune astăzi pentru prima oară —oricără ar fi un unul de actuală. E un proces vechiu acesta, care, din cauze și le epoci deosebite, se desfășoară cu mai multă ori mai puțină intensitate.

După prietenul și colegul Halt Omer din Bazargic, cu care am avut mai de mult plăcerea unei lungi vizitări în această privință, înăpătrirea Muslimilor spre pământul părintesc ar apărea chiar foarte firescă. Ar fi procesul apelor, care, învadate cândva pământul în preajma Venei, s-ar întoarce treptat, la matcă.

Și totuși — va conveni clar amicul Halil — într-un timp s-au produs statonici, care nu se rup astăzi cu lumenile așa de usoară. Suni emigrării care înseamnă aderări și adânci dezrädcinări, și se cunosc mii de căzuți, de oameni cari deși ajunși la „pământul părintesc”, nu se simt de loc „acasă”.

Nu ne propunem însă să discutăm în aceste rânduri cauza și esența însăși a emigrărilor, care au fost și rămân „problemă” pur administrativă. Căci — ori ce să spune — răsună și astăzi alături de peremptoriu constatarea strigătelui din 1889 în Parlamentul ţării al lui Mihalache Kogălniceanu că „Turcii nu emigrează din Dobrogea împuști atât de fanatismul lor religios, că din cauza perceptorilor cari sunt mai răi de cătenterici din Turcia”...

Emigrările acestor administratori celjeni îmi reacordă înșă todeană aminte o înțimlare din copilărie și acenșia că voi să povestesc astăzi.

Era într-o zi de toamnă iarnă și recă. Ședeam cu lata alături în fața mangalului din băcăne, aşteptând să se coacă roșcovale și nucile ce le infundasem în spuză.

Deodată apăr doi bătrâni musulmani din Enghez.

— Plecăm, ciorbagi și am venit să ne socotim.

Poruncii lata două cufără sădă și scoase terfolugul în care linea „contururile” tulor mușteriilor, cari se scoaleau din an în an, după îsprăviti harmanilor.

— Apoi tu, Ali, datoreză

le) iar tu, Memet, vre-o 1400 (550 lei).

— Sili, ciorbagi, că anul nu a fost tocmai bun. Dar sfîndă noi încă de astă primăvară, în vedere plecările „pământul sălăt”, ne-am vândut tarialele de aci, trebuie cu orice preț să plecăm. Dar n-o putem face astă, sără să ne fi achitat datoriiile. Uite, și plătim jumătate și de rest te rugăm să ne iertă. Dar să ne iertă din foală înima, sfîndă sără această iertare, noi nu pornim la drum, că acolo nu ne primește bine Profetul.

— Vă iert din tot susțelul, le răspunse tăta, că mi-ali fost mușterii credincioși ani și ani de zile. Drum bun să vă dea Allah.

Le primi groșii și ca semn manifest de iertare, le date și căte un „selametlâk”: că o basme roșie umplută sănătății și cu sfânde...

Ce timpuri, ce moravuri!

CONST. N. SARRY

cum trăiesc în lucrător într-o uzină în U.R.S.S.

Strânsă presiunea și însoțită de răni și violențe Rusia Sovietică. Acești comuni nu că se impunează de la Moscova, sau via de frontul rus-spaniol, adică în calea decupării.

După suferințele lui Andrei Gide, după acosa lui Celio, după dezarmările lui sir Walter Citrine, după povestirile pitorești și doar o sincerică evidentă, a masochiilor Kéder Gay și ale altor alții, însă că nu om, care nu înțelegea și nu simțea moștenirea românească, după o serie de trei ani în Rusia rusă, și vorbind la răndul său, nu pețru a se răsuia cu un regim comunist convins, ci cu un elitarism tovarăș american și cu camioane și cu găduină să să dea și ei în „statul” sovietic.

Un comunist convins

Zarele pariziene, dând alarmă săptămânii comunismului, anunță să evadă în fereastră, publică de către zile o serie de dări de seamă, semnale de următoare, 1930, 1931, 1932, 1933, și următori, în fereastră, săptămână după săptămână informații făcute, menite să aducă luminiță într-o tragedie ce se petrece dincolo de Nisip.

Astfel, articolele lui Andrew Smith, publicate de revista *Review Universelle* sună reproduce

în ziarale pariziene și însoțite de iungii comentarii.

Andrei Săuță este originar din Slovacia. A emigrat în Statele Unite, unde atrăz de mirojui vieții și de acolo și de reforme sociale, a devenit unuia din cei mai învățați agitatori ai marxismului.

Comunitatea de India ce a participat comunist a fost creată, a intrat în 1932 ca membru în comitetul central al Cleveland și alegat la congresul național.

Smith a facut prima sa călătorie în U.R.S.S. în anul 1929. Visătoarea națională în mod oficial, sub conducerea delegaților biruinalor de propagandă, unde lucește negru, discursiv, inspectoare spitalul, sădăcesc să dea și ei în „statul” sovietic.

Revenit în Statele Unite, amintirea acestei vizite îl obligea pe Andrew Smith, în anii următori, 1930, 1931, 1932, 1933, și următori puseșorul în fereastră săptămână după săptămână să facă o decizie: să fugă cu ocazia sa, în U.R.S.S. Acăzăndu-și, ca era chiar sănătăția sa, și să slinjească jura, că care se ducă o viață ideală.

În Martie 1932, Andrew Smith a sădăcesc să devoreze pământul și să fagă duliniță. Revenit în Statele Unite, în anii următori, 1930, 1931, 1932, 1933, și următori puseșorul în fereastră săptămână după săptămână să facă o decizie: să fugă cu ocazia sa, în U.R.S.S. Acăzăndu-și, ca era chiar sănătăția sa, și să slinjească jura, că care se ducă o viață ideală. În Martie 1932, Andrew

Smith a sădăcesc să devoreze pământul și să fagă duliniță.

Prima măsă, în nouă zeci, unde odinioară măscăceau loro negri, sănătățile și pătrângările nu să fie putrezi, păineasă și acru și sfidă. Primul contact a fost, deci, fără discursuri, fără primire oficială, obișnuită „tehnicieniilor străinătății”.

Smith, necredincios al mulțimii, a alergat sănătățile și pătrângările în aer. Pătrângările păstrătoarea cetățeniei americane și filială în U.R.S.S. străinii sunt manajati, a fost numit inginer, sau așa ceva, fără nuanță.

Prima inspecție l-a convins de realitatea lucrărilor. Pe măsură ce obiectivele planificării proiectelor se realizau, lucrătorii, pe măsură ce realizau lucrări, fără să ridice ochii, dacă vreau să căștig două ruble.

L-am întrebat, spune Smith, dacă i s-a acordat vredădata, vre prima, dropt răspuns.

Niciodată și dacă nu reațină cota suntem trocați pe tabăra neagră, tabăra disperător. Lucrătorii Smith nu fac altă comentarii notabil prezentate, ci și le lasă sănătățile constatăre: „Să se mai vorbește de libertatea musulmanilor în Rusia. Totuși o minciină, înșațărată în tereore. Turani, sunt în minoritate, și sunt sciavi, ba mai rău, femeile sunt de o viață dura ce nu se pot imagina.

Rusia este na informă.

ceput că aceasta nu se poate pentru că Turcia este acum într-o perioadă de mari pre-faceri.

Turci cari pleaca dela noi din cauza dispariției vieții patriarcale, dau din lac în pui. Înălță — și vedem doar odată cu urcarea pe vapor la Constanța, el trebuie să lase aci, odată cu fusul, toate tradițiile lor.

In ce ne privește pe noi, Români, plecarea Turcilor nu ne poate lăsa indiferenți pentru foarte multe motive pe care nu avem încă să le dezvoltăm. Noi regretăm că Turci și ne păresc.

Plecarea lor este însă un fapt ce se leagă de istorie și trebuie privit istoric.

Iar istoria nu poate fi împiedicată în mersul ei de către oameni, și nici chiar de popoare, cari nu pot face altceva decât să urmeze legile ei de fier. Ion Nețu

Pleacă Turcii...

Se petrec sub ochii noștri un foarte interesant fenomen demografic care este emigrarea Turcilor din Dobrogea și Deliorman.

Vom încerca și ne arăta părearea în mod obiectiv și fără a fi seama de atitudinea ziarului în această chestiune.

Emigrarea Turcilor a fost privată de unii ca un fapt politic, reflex european al renașterii statului turc în Asia sub bagheta cu manifestările de cravăță a dictatorului Kemal.

Nu vom contesta că, în parte, acest fel de a privi fenomenul este îndreptățit.

În adevară, o Turcie nouă, o Turcie vie, o Turcie cu

adevărată libera și energetică, în locul organismului bolnav al Turciei capitaliștilor, o Turcie cu prestigiu în treburile Europei, are tot ceea ce trebuie pentru a pună în mișcare elementele turcești din afară hotarelor și să le atraga, cu atât mai mult că această Turcie nouă duce o foarte vrednică politică de apărare a elementului național propriu, politică inaugurate prin schimbul de populații cu Grecia acum vreo zece ani și continuată prin tot felul de măsuri și legiuiri, de încurajare pentru naționali și de opreligi pentru străini.

Vom observa că locuitorii turci se acomodează foarte greu cu noile forme de viață pe care ritmul accelerat al unei civilizații negovăitoare, entuziasme și pentru ei necriștoare, le a introdus în această Dobrogea din care a izbucnit tot ceea ce pat-

ări și ceea ce constituia singurul remediu în care el se simțea bine, înălță era un remediu creat de el.

Turci au rămas, cu toate rarele excepții, inadopțibile la noul curs al vieții pe care împrejurările istorice din ultimele trei secole de veac îl-au introdus în regiunea noastră.

Cauzele acestei inadaptaabilități nu le vom căuta.

Dar urmarea acesteia este că Turci emigrează.

Pentru că suntem înțeleși, să transpunem fenomenul în regimul vegetal și animal.

Să admitem — de altfel paleologica cu noaște asemenea exemple — că la un moment dat, clima noastră temperată se schimbă brusc ori treptat, într-o arctică. Urmarează să fi că, pe măsură aspirații climatului, vegetația de zone temperate va dispărea și înlocuiește de plantele ce pot crește în regiunile arctice și anume mușchi, licheni etc.

De asemenea, animalele de aci și ar retrage către sud, iar în locul lor am avea reuri abili, pasăre ce populează mariile Inghete și celelalte vieti arctice.

Întrebarea care se pune este dacă Turci cari pleaca din Dobrogea, găsesc în nouă patrie condițiunile de viață pe care le așteaptă?

Să recunoaștem delia în-

آیه شیر طلای

ملحق اینجاون : سالنامه آن آن
خراج اینجاون : ۱۹۷۷ می - ۱۰۰
ملحق اینجاون هر زیر سویمه ناصله

سایه ۲ نهاد

حق

شنبه ۱۵ کوئنه رجیان تورکه - رومنجه علی و اجهانی خن نمود .

تورو توپه : ۴۰ شباط ۱۹۷۶

آوقات حدی نصرت

کوشکه

مسئول مدیر :

اداره خانه :

ستاد جنگ چهارم نوبه ۲۰

کوشکه

بازدید

آوقات حدی نصرت

کوشکه

آوقات حدی نصرت

کوشکه

کوشکه